

become the Pretas or the Hungry Ghosts. This is the documentary research and it is analyzed by the content analysis.

The results of this research are as the followings: The Akusalakamma or unwholesome action is the bad deed motivated by greed. anger. delusion. Those three defilements are the roots of unwholesome. The bad deeds are shown in three ways: the physical. the verbal and the mental. It is named 10 unwholesome courses of action ; 3 bodily actions; a destruction of life or a killing. a taking what is not given; stealing sexual misconduct; 4 verbal actions; a false speech. tale-bearing; malicious speech. harsh speech. frivolous talk; vain talk; gossip and the 3 mental actions; a covetousness; avarice illwill. false view or wrong view. This unwholesome causes the performers to have a rebirth in the lower realm of existence or in the world of the hungry ghost.

The term “Pretas or the Hungry Go=host” as found in Buddhism is applied in to two ways: 1) It means a person who passed away from this world to the hereafter may be born in a state of the happiness or unhappiness. 2) It means the one who passed away. thereafter. becomes the Pretas or the hungry ghosts. As appeared in Buddhist Texts. there are a lots of Pretas or hungry ghosts.

From the 10 unwholesome actions. the main causes of becoming the 4 kinds hungry ghost are as the followings; 1) the stealing is the cause of being born as the Paradattupajivipreta. 2) a non-giving and non reserving 5 precepts are the causes of being born as the Khuppipasikavantapreta. 3) A killing and a taking what is not given are are the causes of being born as the Nijjhamatanhikapreta. 4) the equality of a good deed and a bad deed performed is the cause of being born as the Kalakancikapreta. So the Pretas or the hungry ghosts are resultants of the unwholesome actions of one self. They have to suffer in accordance with the bad deeds those performed in their human past lives.

Keywords: Unwholesome Action. Hungry Ghost.

บทนำ

นับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันพระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อคนในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เพราะว่าพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานที่สำคัญก่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมไทยวิถีชีวิตของคนไทยจึงปฏิบัติ

ตนอยู่ในกรอบคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้หลักการของพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมากเป็นเครื่องกล่อมเกลাজิตใจคนในสังคม ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มีแต่ความสามัคคีเอื้อเฟื้อต่อกัน การปฏิบัติตนของคนในสังคมอันเป็นผลมาจากคำสอนพระพุทธศาสนาบวกกับความเชื่อเดิมของศาสนาอื่นเช่นศาสนาพราหมณ์ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคมด้านต่าง ๆ

กรรมเป็นหลักคำสอนที่สำคัญในพระพุทธศาสนาซึ่งชาวพุทธทุกคนควรศึกษาเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดและจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้องก็เนื่องมาจากเราได้มีชาวพุทธไทยจำนวนมากทั้งในอดีตและปัจจุบันเข้าใจความหมายของกรรมคลาดเคลื่อนผิดไปจากความหมายที่ถูกต้องจึงพูดว่ากัมหนำรับกรรมคำว่ากรรมในที่นี้เป็นผลมักพูดถึงกรรมโดยมุ่งเอาแง่ชั่วแ่งไม่ดีเรื่องร้าย ๆ อย่างที่ว่ากัมหนำรับกรรมหรือว่ากรรมของสัตว์ก็หมายถึงแง่ไม่ดีทั้งนั้นคือเป็นเรื่องร้าย ๆ เป็นเรื่องทุกข์เรื่องโศกเรื่องภัยอันตรายความวิบัติเหตุร้ายนานา (พระธรรมปิฎก (ประยูร ธมฺมปุตฺต). . 2549 : 3-4) นอกจากนี้ยังเข้าใจว่ากรรมคือผลของความชั่วร้ายที่เราได้กระทำไว้แต่ชาติปางก่อนเชื่อว่าการกรรมเป็นกฎสำเร็จรูปตายตัวที่เราไม่มีโอกาสแก้ไขหรือทำอะไรไม่ได้และเชื่อว่าทำอย่างใดต้องได้รับอย่างนั้นไม่มีเปลี่ยนแปลง (เสฐียรพงษ์ วรรณปก. 2544 : 2) อีกทั้งกำลังสับสนและไม่ค่อยมั่นใจการให้ผลของกรรมเพราะเห็นบุคคลบางคนทำชั่วมาโดยตลอดกลับได้ผลดีมากมายเต็มไปด้วยลาภยศสุขสรรเสริญแต่ในทางตรงกันข้ามบุคคลบางคนทำความดีมาโดยตลอดกลับได้รับแต่ผลร้ายเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานต่าง ๆ เช่นเสื่อมลาภเสื่อมยศถูกนิทานถูกใส่ความให้ร้ายและเจ็บป่วยอยู่เสมอ ๆ (วศิน อินทสระ. 2540 : 4)

ตามหลักความเชื่อเรื่องกรรมทางพระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าทรงทราบรายละเอียดถึงขั้นตอนและกระบวนการเวียนว่ายตายเกิดใน“สังสารวัฏ” โดยมีความเป็นไปตามกฎแห่งกรรมหรือว่า“กรรมนิยาม” จึงตรัสถึงการเกิดของสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์และสัตว์ไปเกิดตามกรรมที่ตนเองทำไว้ กรรม ในหนังสือ กรรมที่ปณี เล่มที่ 1 แบ่งประเภทของกรรมออกเป็น 4 อย่างด้วยกัน คือ 1. ชนกกรรม 2. อุปถัมภกรรม 3. อุปปีฬกรรม 4. อุปฆาตกรรม (พระพรหมโมลี (วิลาศธาดา) ป.ธ.9). 2545 : 24) ในโลกปัจจุบันนี้ยังมีปัญหาอยู่หลายเรื่องที่อยู่ในความสงสัยและความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับชาติหน้าชาติหลังความดีความชั่วตายเกิดนรกสวรรค์ต่างกันไป เรื่องดวงวิญญาณที่จะต้องเกิดใหม่เป็นมูลเหตุให้เกิดนรกและสวรรค์ ซึ่งเป็นที่อยู่ของคนทำความดีและทำความชั่วสวรรค์จึงกลายเป็นรูปเป็นถิ่นที่อยู่อันสำราญบริบูรณ์ด้วยทรัพย์และวิมาน ส่วนอบายภูมิกลายเป็นที่เต็มไปด้วยทุกข์ทรมานมีแต่ความน่าเกลียดน่ากลัว

สำหรับเบตวิสัยเป็นหนึ่งในอบายภูมิ โดยปกติแล้วปรตตามความเชื่อของคนไทยจะมีรูปร่างสูงเท่าต้นตาลผอมโซทอโตมีมือเท่าใบตาลแต่ทว่ามีปากเท่ารูเข็มและปรตจะมีอาการทิวอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากกินอะไรก็ไม่ได้จึงชอบที่จะมาขอส่วนบุญเมื่อสะสมบุญได้แล้วผลบุญนั้นจะส่งผลให้เกิดใหม่ในชาติหน้าจะได้ไม่ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างที่เป็นอยู่สำหรับความหมายที่แท้จริงของปรตแปลว่าผู้ตาย

ไปแล้วในทางพระพุทธศาสนาหมายถึงสัตว์พวกหนึ่งที่เกิดในเปรตวิสัยเป็นอบายภูมิ 1 ใน 4 ภูมิ ตามคติโบราณมีความเชื่อว่าถ้าหากใครก็ตามได้ทำร้ายพ่อแม่ชาติหน้าจะไปเกิดเป็นเปรตมีลักษณะอาการอันอดอยากอาหารมีเพียงแต่การอุทิศส่วนบุญไปให้เท่านั้นจึงจะสามารถมีอาหารบริโภคได้ (อนุโทนาบุญ) เมื่อตายจากโลกนี้ไปด้วยผลของกรรมชั่วที่กระทำไว้อย่อมจะส่งผลให้เรามีโอกาสไปเกิดในอบายภูมิ อบายภูมิเป็นสถานที่สถิตของชีวิตหลังความตายของปรโลกฝ่ายหวิคติซึ่งเป็นแดนที่ปราศจากความสุขเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานจากความร้อนของไฟนรกและการทรมานของผลกรรมชั่ว ซึ่งเปรตนั้นมีหลายประเภทตามผลของกรรมชั่วที่ทำไว้ในโลก เปรตทั้งหลายเมื่อมีชีวิตอยู่ไม่ประกอบกุศลกรรมทำแต่อกุศลกรรมเป็นประจำครั้งเมื่อใกล้จะละโลกภาพไมดีที่ตนได้กระทำไว้มารปรากฏให้เห็นทำให้จิตของเขาเศร้าหมองเมื่อละจากอัฐภาพมนุษย์ย่อมไปเกิดในเปรตวิสัย ผลของกรรมย่อมตามสนองตามที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ในพาลบัณฑิตสูตรว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลายคนพาลนั้นแลประพฤติดุจจริตทางกายทางวาจาทางใจแล้วเมื่อแตกกายทำลายขันธตายไปย่อมเข้าถึงอบายทุกติวินิบาตนรก”(ม.อ. (ไทย) 23/4๗2/150)

จากพุทธภาษิตนี้แสดงให้เห็นถึงการกระทำความชั่วของมนุษย์ทั้งทางกายวาจา และใจนั้นย่อมมีผลต่อการไปสู่อบายภูมิ 4 หรือ อบาย ทุกติ วินิบาต นรก คำศัพท์เหล่านี้มาขยายความให้เข้าใจมากขึ้นดังนี้ อบายหมายถึงสถานที่สัตว์เกิดแล้วไม่มีโอกาสกระทำกุศลกรรมเพราะเป็นแดนที่ปราศจากความเจริญเป็นแดนที่มีแต่ความทุกข์ล้วนๆทำให้ไม่สามารถสร้างกุศลได้ ทุกติหมายถึงสถานที่ที่ต้องเสวยทุกข์อย่างเดียวยและเป็นสถานที่เกิดขึ้นมาเพราะกรรมอันชั่วร้ายของตนเองที่ทำได้ครั้งเป็นมนุษย์ที่มีโทษมาก วินิบาต หมายถึงภูมิของพวกสัตว์ผู้ทำชั่วเมื่อตกไปที่ภูมินี้จะเป็นผู้ไร้อำนาจวาสนาหรือหมายถึงเป็นสถานที่พวกสัตว์ผู้กำลังพินาศมีอวัยวะน้อยใหญ่แตกกระจัดกระจายน่ากลัวมาก นิรยหรือนรกหมายถึงสถานที่ไม่มีความเจริญเป็นดินแดนที่ไร้ความยินดีมีแต่ความน่าหวาดเสียน่าสะพรึงกลัวอยู่ตลอดเวลาเมื่อตกลงไปในนรกแล้วไม่มีสัตว์นรกตัวไหนอยากอยู่ในนรกนั้น

สรุปได้ว่าอบายภูมิเป็นสถานที่เกิดที่ขจัดใช้กรรมของมนุษย์ซึ่งไม่มีใครเลยที่จะหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าเขาคนนั้นจะมีเชื้อชาติศาสนาใด หรือเผ่าพันธุ์ใดก็ตามด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาลักษณะของการทำกรรมที่ส่งผลทำให้ไปเกิดในเปรต ว่าเปรตนั้นมีจริงหรือไม่ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาเรื่องเปรตในพระพุทธศาสนาเถรวาท และอกุศลกรรมความเชื่อเรื่องเปรต ซึ่งเป็นหัวข้อสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ว่า อกุศลกรรมที่เป็นกรรมชั่วมีผลทำให้สัตว์โลกนั้นไปเกิดเปรตวิสัย นั้นมีมูลเหตุมาจากอะไร จึงต้องทำให้ไปเกิดเป็นเปรตซึ่งเป็นผลกรรมที่ไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอกุศลกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท
2. เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่องเปรตในพระพุทธศาสนาเถรวาท

3. เพื่อวิเคราะห์อภุศลกรรมที่นำสัตว์ไปเกิดเป็นเปรต

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยเล่มนี้เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร(Documentary Research) มีขอบเขตการวิจัย 2 ด้าน ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องของเปรตที่ต้องเสวยผลกรรมของตนเอง ที่ได้ทำไว้ในโลกมนุษย์ ผู้ศึกษาจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยคือ ศึกษาเรื่องความหมายของ อภุศลกรรม แนวคิดเรื่องเปรต และศึกษาอภุศลกรรมที่ทำให้เกิดเป็นเปรต

ขอบเขตด้านเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยพุทธศักราช 2539 และคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาอื่น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ดังนั้น ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสารที่เป็นข้อมูลจากพระไตรปิฎกก่อนโดยการสำรวจเอกสารและรวบรวมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นฐานรองลงไป ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ จากพระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช 2539 และอรรถกถาที่อธิบายเพิ่มความ
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือ เอกสารทางวิชาการรายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อมูลที่ได้มา ศึกษาข้อมูล เขียนงานวิจัย พร้อมนำเสนอสิ่งที่ได้ศึกษาที่ปรากฏเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอภุศลกรรมและเปรต
4. สรุปผลการวิจัย และนำเสนอผลของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์เรื่องอภุศลกรรมที่นำสัตว์ไปเกิดเป็นเปรตนั้นพอสรุปผลการศึกษาได้เป็นประเด็นว่ากรรมในพระพุทธศาสนานั้นแบ่งออกเป็นสามส่วนได้ดังนี้ คือ

อภุศลกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท

แนวคิดเรื่องกรรมในพระสูตร 2 สูตร คือ สามัญญผลสูตร และ อจินเตยยสูตร

1. สามัญญผลสูตร ว่าโดยเรื่องของเจ้าลัทธิตีหรือครูทั้ง 6 ท่าน ซึ่งมีความเชื่อเรื่องกรรมที่สวดตั้ง ยึดมั่นไม่มีเหตุผล อธิบายตามมติของตนเอง เช่นว่า กรรมไม่มีผล ตายแล้วสูญ ขาดหน้าไม่มี บาปไม่มี

บุญไม่มีจริงซึ่งเป็นความเห็นที่ผิด ตรงข้ามกับคำสอนพระพุทธที่สอนว่ากรรมมีจริงแต่กรรมนั้น เป็นเรื่องที่เราไม่สามารถกำหนดว่าจะให้ผลกาลใด

2. อจินเตยสูตร เป็นเรื่องของความคิดที่เกิดขึ้น หรือความคิดที่คนทั่วไปไม่สามารถอธิบายได้ ในพระสูตรนี้มี 4 เรื่อง คือ 1) วิสัยของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย 2) วิสัยของผู้ที่มีฌาน 3) วิบากกรรมการให้ผลของกรรม 4) การเกิดขึ้นของโลก เพราะทั้งเรื่องทั้ง 4 นั้นคนทั่วไปไม่สามารถอธิบายได้ โดยอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของโลกนั้น แม้ว่าวิทยาเครื่องมือก็ยังไม่สามารถที่จะหาข้อยุติได้ แต่โลกนั้นมีธาตุ 4 ที่ตั้งได้แก่ ดิน น้ำ ลม และ ไฟ เป็นต้น

ความหมายของกรรมตามที่อยู่ทั้งหลายได้ให้ความหมายไว้ว่าพอสรุปได้ว่ามีความหมายว่า การกระทำไม่บอกว่ากรรมดีชั่ว แต่คนส่วนมากเข้าใจคำว่ากรรมไปในทางผิดจากความหมายเดิม กรรมในเบื้องต้นนั้นแบ่งเป็น 2 คือ กุศลกรรม คือ กรรมดีส่งผลให้ผู้ที่ทำความสบายใจ อกุศลกรรม คือ กรรมชั่วผู้ที่ทำกรรมชั่วแล้วย่อมให้เกิดทุกข์ในภายหลัง แยกให้ชัดเจนเป็นฝ่ายดีกับไม่ดี กรรมที่เป็น กุศลกรรมและอกุศลกรรมนั้นจะสำเร็จคือการแสดงออกได้มี 3 ทางได้แก่ กายกรรม วจีกรรม และ มโนกรรม

กายกรรม คือ การแสดงออกทางกาย กรรมที่กระทำด้วยกาย มี 3 อย่าง

วจีกรรม คือ การแสดงออกทางวาจา กรรมที่กระทำด้วยวาจา มี 4 อย่าง

มโนกรรม คือ กรรมที่เกิดจากใจนั้น เป็นที่เจ้าตัวเท่านั้นที่รู้ได้ มี 3 อย่าง

กรรมทั้ง 3 นั้นจะรู้ได้ว่าเป็นกรรมที่ดีหรือชั่วนั้นต้องมีกรรมมูล 3 เป็นเครื่องประกอบเข้าที่มี 2 ฝ่าย ได้แก่ โลภะ โทสะ และโมหะ จัดอยู่ในพวกเป็นฝ่ายอกุศลกรรม (กรรมชั่ว) ส่วน อโลภะ อโทสะ และ อโมหะ ทั้ง 3 นั้นจัดว่าเป็นฝ่ายกรรมข้างดีเรียกว่า กุศลกรรม (กรรมดี)

อกุศลกรรม หมายความว่า กรรมชั่วไม่ดี กรรมที่ไม่มีผลดีกับผู้ที่ทำกรรมชั่ว คือ โลภะ ความอยากได้ โทสะ ความโกรธ และโมหะ ความหลง แบ่งออกเป็น 10 คือ อกุศลกรรมบถเกิดขึ้นทาง กายทวารมี 3 วจิตวารมี 4 มโนทวารมี 3 อย่างนี้จัดเป็นกายทวารมี 3 อย่างจัดเป็นกายกรรม

ปาณาติบาตคือทำชีวิตสัตว์ให้ตกลง (ฆ่าสัตว์) อทินนาทานคือถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้ ให้อภัยการแห่งขโมยกาเมสุมิฉฉาจารคือประพฤติผิดในกาม

วจีทวารมี 4 อย่างนี้จัดเป็นวจีกรรม

มุสาวาท คือ พูดเท็จ สุณาวาจา คือ พูดส่อเสียด มรสุวาจา คือ พูดคำหยาบ สัมผัสปปลาปคือ พูดเพ้อเจ้อ

มโนทวารมี 3 อย่างนี้ จัดเป็นมโนกรรม

อภิชมา คือ โลภอยากได้ของเขา พยาบาท คือ ปองร้ายเขา มิจฉาทิฎฐิ คือ เห็นผิดจากคลองธรรม

แนวคิดเรื่องเปรตในพระพุทธศาสนาเถรวาท

1. เรื่องภพภูมิในพระพุทธศาสนา คือ ภพ 3 ภูมิ 31 เป็นที่อาศัยอยู่ของสัตว์ที่ยังไม่เข้าสู่ นิพพาน ยังต้องวนเวียน เกิด แก่ เจ็บ ตาย อยู่ในกฎของไตรลักษณ์ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่มีตัวตน พอที่จะเล่าโดยย่อเรื่องของภพภูมิ ดังนี้

ภพมี 3 คือ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ทั้งปวง

1. กามภพ คือภพที่เป็นกามาวจรตั้งแต่ อบาย 4 ไปจนถึง สวรรค์ 6 ชั้น

2. รูปภพ คือภพที่เป็นรูปาวจรภพของสัตว์ผู้เข้าถึงรูปฌาน

3. อรูปภพ คือภพที่เป็นอรูปาวจรภพของสัตว์ผู้เข้าถึงอรูปฌาน

ภูมิมี 31 แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายได้แก่ ทุคติ และ สุคติ

สัตว์ที่ต้องทนทุกข์ทรมานผลจากกรรมชั่วที่ตนเองได้กระทำไว้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลก กรรมชั่วที่เกิดจากอกุศลกรรมทั้ง 3 คือ โทสะ โลภะ โมหะ ซึ่งเป็นอกุศลกรรมที่นำพาสัตว์ไปเกิดใน ทุคติ อกุศลกรรมที่ทำแล้วย่อมให้ผลหนักเบาตามวาระแห่งจิตว่ามีเจตนามากน้อยเพียงใด ได้กระทำ โดยชาติ อาชีพการประกอบโดยการฆ่าสัตว์ยังชีพไม่รู้ผลของกรรมชั่วอาจต้องได้รับผลกระทบในทุกตีก

ทุคติมี 1) นรก 8 ขุม 2) เปรต 3) อสุรกาย 4) สัตว์เดรัจฉาน

สุคติมี 1) มนุษย์ 2) สวรรค์ 6 ชั้น 3) รูปภูมิ 16 ชั้น 4) อรูปภูมิ 4 ชั้น

2. แนวคิดเรื่องเปรตพอสรุปเป็นเรื่องของความหมาย ที่มาของเปรตที่ได้นำมาเป็นเนื้อหาในการวิจัยมีเนื้อหา ดังนี้

ความหมายของเปรตมี 2 ความหมายคือ 1) บุคคลผู้ล่วงลับจากโลกนี้ไปสู่ปรโลก 2) คนตายที่ไปเกิดเป็นเปรต

ประเภทของเปรตแบ่งออกเป็น 3 คือ 1) เปรตในคัมภีร์โลกปกรณ์ 2) เปรตในอรรถกถาพระสูตรและอรรถกถาพระอภิธรรม 3) เปรตในคัมภีร์มหาวิงค์แห่งพระวินัยปิฎกและลักษณะสังยุตแห่งสังยุตตนิกาย

ลักษณะการเสวยกรรมของเปรตที่นำมาศึกษาอ้างอิงนั้นมาจาก เปตวัตถุ ซึ่งมีทั้งหมด 51 เรื่อง แต่ละเรื่องนั้น มีทั้งหมดที่ต้องตายไปเกิดเป็นเปรตคือเสวยกรรมชั่วเป็นส่วนมาก แต่ทว่ายังมีเรื่องที่ตายแล้วไปเกิดเป็นเทวดา แล้วกลับมายังโลกนี้เพื่อมาบอกเรื่องโลกหน้ามีจริง บางเรื่องยังมีเรื่องของการตายไปแต่ว่าญาติที่อยู่ในโลกนี้ยังเชื่อว่าญาติของแค่กลับไปเท่านั้นยังไม่ตาย และเปรตบางตัวยังกลับมาเพื่อขอส่วนบุญ

วิเคราะห์อกุศลกรรมที่นำสัตว์ไปเกิดเป็นเปรตในพระพุทธศาสนา

1. ปรทัตตูปชีวิกเปรต เป็นเปรตที่ต้องทุกข์ทรมานด้วยผลกรรมที่ตนเองนั้นขโมยของผู้อื่นมาเป็นของตน เปรตประเภทนี้นั้นสามารถที่จะอยู่ในโลกได้อยู่กับคนทั่วไป เพื่อที่จะขอส่วนบุญจากญาติของตนที่ทำบุญกับพระสงฆ์แล้วอุทิศผลบุญนั้นให้เปรตโดยตรง ดังนั้นเปรตประเภทนี้นั้นเปรตชนิด

เดียวที่จะต้องขาดอาหารไม่สามารถกินอะไรได้ ต้องได้รับส่วนบุญจากญาติเท่านั้นจึงจะพ้นจากความทุกข์อันเกิดการเป็นเปรตเช่น เรื่องเปรตที่เป็นญาติของพระเจ้าพิมพิสาร

2. ขุปปีปาลิกเปรต เปรตที่หิวข้าวและกระหายน้ำเป็นผลมาจากอกุศลกรรมชั่วที่ไม่ให้ทาน หรืออาจเกิดจากการไม่รักษาศีลข้อที่ว่าด้วยมุสาวาทอันเป็นเหตุให้ไปเกิดเป็นเปรตเหมือนเรื่องของปัญจบุตตชาทกเปรต นางเปรตกินลูกตัวเองอันเป็นเหตุมาจากการผิดศีลมุสาวาท

3. นิชฌมาตณฺหิกเปรต เปรตที่ถูกไฟแผดเผาให้เร่าร้อนอยู่เสมอ อันเป็นผลจากการฆ่าสัตว์เป็นต้น เป็นเหตุให้ต้องเป็นสัตว์ในนรกก่อน เมื่อเศษกรรมที่เหลือจากการเกิดเป็นสัตว์นรกยังมีอยู่จึงไม่สามารถที่จะไปเกิดเป็นมนุษย์ หรือว่าเป็นเทวดาได้ต้องเป็นเปรตก่อนเพื่อใช้เศษกรรมที่เหลือ เหมือนเรื่องของ เปรตที่ถูกก้อนเหล็กทุบหัวอยู่ตลอดเวลาอันเป็นผลมาจากตนเองนั้นได้ทำร้ายพระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง

4. กาลกัญจิกเปรต เปรตที่เป็นอสุร เปรตที่มีร่างกายที่มีเรียวแรงน้อย อันเกิดจากผลของกรรมที่ให้ผลในเวลาเดียวกัน คือไม่ได้ทุกข์เหมือนกับเปรตอื่นแต่กลับได้รับความสุขบ้างในบางครั้ง เช่นเรื่องของ เปรตที่เป็นพ่อค้าเนื้อที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นได้เว้นการฆ่าสัตว์ในเวลากลางวัน แต่กลางวันก็ยังฆ่าสัตว์อยู่บ้าง เมื่อตายไปเป็นเปรตแล้วเขาก็ได้ส่วยผลกรรมดีในเวลากลางวัน ส่วนในเวลากลางวันนั้นต้องส่วยผลของกรรมชั่ว

เรื่องเปรตที่มีในเปตวัตถุนันมี 51 เรื่องแต่นำมาศึกษานั้นมี 4 เรื่อง ใน 4 เรื่องที่นำมาศึกษานั้นมีส่วนที่อธิบายที่น่าสนใจอยู่ แต่หากว่าใครที่สนใจอยากทราบเรื่องกรรมของเปรตนั้นควรที่จะอ่านเพิ่มเติมได้

ข้อเสนอแนะ

1) เพื่อนำองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเปรตไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมให้ประชาชนทำดีละความชั่ว

2) เพื่อนำความรู้เรื่องเปรตไปผลิตเป็นสื่อการสอนเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในโรงเรียนสถานการศึกษา

3) เพื่อนำความรู้เรื่องเปรตไปส่งเสริมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ตามนโยบายของคณะสงฆ์

4) เพื่อส่งเสริมองค์กร ส.ส.ส.เพื่อให้ประชาชนรักษาสภาพ และเห็นโทษของสิ่งเสพติดทั้งปวง

5) เพื่อให้ความรู้เรื่องเปรตเพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

จากการวิเคราะห์ห่ออกุศลกรรมที่นำสัตว์ไปเกิดเป็นเปรต ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ควรศึกษาวิเคราะห์เศษกรรมของพระอรหันต์ในพระพุทธศาสนาเถรวาท

2) ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดเรื่องเปรตในพระพุทธศาสนาเถรวาทกับพุทธศาสนamahayan

3) ควรศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องการเสวยผลกรรมชั่วเปรตของชาวล้านนา

References

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2549). *กรรมและนรกสวรรค์สำหรับคนรุ่นใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสภา.

พระพรหมโมลี (วิลาศญาณวโร ป.ธ.9). (2545). *กรรมที่ปณี เล่มที่ 1*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

วคิน อินทสระ. (2540). *หลักกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2544). *เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรรม*. กรุงเทพมหานคร: หจก. หอรัตนชัยการพิมพ์.